

φουντάρω

φουντάρω, ρ. [*<*ιταλ. fundare]. **1.** ρίχνω στη θάλασσα κάποιον ή κάτι: «ο ναύτης φουντάρισε την άγκυρα στη θάλασσα || όπως περπατούσαμε δίπλα στην παραλία, του 'δωσα μια σπρωξιά και τον φουντάρισα στη θάλασσα || δεν πρόλαβε να πάρει τη στροφή και φουντάρισε τ' αυτοκίνητο στη θάλασσα». **2.** πέφτω προς τα κάτω από ένα ύψος, ρίχνομαι στο κενό προς τη θάλασσα (λίμνη, ποταμό) ή προς το έδαφος: «έδεσε μια πέτρα στο λαιμό και φουντάρισε στη θάλασσα || έδωσε ένα σάλτο και φουντάρισε απ' το έκτο πάτωμα στο πεζοδρόμιο». (Λαϊκό τραγούδι: *κυρ-τζιτζικα, συμπάθα με που δε σε σιγοντάρω, μ' απ' όλα αυτά που πάθαμε μου 'ρχεται να φουντάρω*). **3.** βυθίζω, βουλιάζω, καταποντίζω: «αυτός ο καπετάνιος έχει φουντάρει δυο καράβια || ό,τι έπανε στα χέρια το φουντάριζε στη θάλασσα». (Λαϊκό τραγούδι: *τον φουκαρά, τον φουκαρά, τον Δημητράκη τον ψαρά, την βάρκα του τρακάρανε, την σπάσαν, την φουντάρανε*). **4.** (για πλοία) βυθίζομαι, βουλιάζω, καταποντίζομαι: «το πλοίο έπεσε σε μεγάλη τρικυμία και φουντάρισε στον πάτο της θάλασσας». **5.** (για πλοία) ρίχνω άγκυρα, αγκυροβολώ, προσορμίζομαι: «μόλις φουντάρουμε στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, βγήκαμε να θαυμάσουμε την πόλη». (Λαϊκό τραγούδι: *καράβια πάνε κι έρχονται, σαλπάρουν ή φουντάρουν· βλέπω τους ξένους που 'φτασαν και άλλους που μπαρκάρουν*). **6.** χρεοκοπώ μια επιχείρηση: «απ' τη στιγμή που είχε το μυαλό του όλο στα γλέντια και στις πιτσιρίκες, φουντάρισε την επιχείρηση κι ησύχασε!». **7.** (στη γλώσσα της αργκό) κάθομαι σε ένα μέρος πολύ περισσότερο από το κανονικό: «ήρθε το πρωί απ' το γραφείο μου να μου πει μια καλημέρα και φουντάρισε μέχρι το μεσημέρι!». Από την εικόνα του πλοίου που αγκυροβολεί στο λιμάνι. Συνών. αγκυροβολώ (1) / αρμενίζω (2) / δένω (14).

- φουντάρω τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας